

Jeremia 13

Septuaginta (LXX)

1 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν καὶ περίθου περὶ τὴν ὁσφύν σου καὶ ἐν ᾖδατι οὐ διελεύσεται

2 καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου καὶ περιέθηκα περὶ τὴν ὁσφύν μου

3 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων

4 λαβὲ τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὁσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ βάδισον ἐπὶ τὸν εὐφράτην καὶ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας

5 καὶ ἐπορεύθην καὶ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ εὐφράτῃ καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος

6 καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς καὶ εἶπεν κύριος πρός με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν εὐφράτην καὶ λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ

7 καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν εὐφράτην ποταμὸν καὶ ὥρυξα καὶ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ καὶ ἴδού διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῇ εἰς οὐθέν

8 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρός με λέγων

9 τάδε λέγει κύριος οὕτω φθερῷ τὴν ὕβριν ιουδα καὶ τὴν ὕβριν ιερουσαλημ

10 τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου καὶ πορευθέντας ὅπισω θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς καὶ ἔσονται ὕσπερ τὸ περίζωμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν

11 ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴν ὁσφὺν τοῦ ἀνθρώπου οὕτως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὸν οἴκον τοῦ ισραὴλ καὶ πᾶν οἴκον ιουδα τοῦ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν καὶ εἰς καύχημα καὶ εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου

12 καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οὖνου καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οὖνου

13 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τάδε λέγει κύριος ἴδού ἐγὼ πληρῶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν τοὺς καθημένους υἱοὺς δαυιδ ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς ἵερεῖς καὶ τοὺς προφήτας καὶ τὸν ιουδαν καὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας ιερουσαλημ μεθύσματι

14 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ καὶ τὸν πατέρας αὐτῶν καὶ τὸν υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν

15 ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε καὶ μὴ ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος ἐλάλησεν

16 δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὅρη σκοτεινὰ καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτου καὶ τεθήσονται εἰς σκότος

17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὕβρεως καὶ κατάξουσιν οἱ ὄφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβῃ τὸ ποίμνιον κυρίου

18 εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύουσιν ταπεινώθητε καὶ καθίσατε ὅτι καθηγέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν

19 πόλεις αἱ πρὸς νότον συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀνοίγων ἀπωκίσθη ιουδαῖς συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν

20 ἀνάλαβε ὄφθαλμούς σου ιερουσαλημ καὶ ἵδε τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βιρρᾶ ποῦ ἔστιν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου

21 τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν οὐκ ὠδῖνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν

22 καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήντησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὅπισθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου

23 εἰ ἀλλάξεται αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά

24 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον

25 οὗτος ὁ κλῆρός σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἥλπισας ἐπὶ ψεύδεοιν

26 κἀγώ ὀποκαλύψω τὰ ὅπισω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὄφθήσεται ἡ ἀτιμία σου

27 καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἔώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι ιερουσαλημ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἔως τίνος ἔτι